

Sygn. akt: I C 852/14

Uzasadnienie postanowienia z dnia 25.06.2015 r.

W przedmiotowej sprawie pozwany M. K. wniósł o oddalenie powództwa wskazując, że podpis abonenta na umowie (...) z dnia 21.04.2011r. w związku z zawarciem której powód ((...)w K.) żąda zapłaty, nie został złożony przez niego.

Wobec powyższego twierdzenia Sąd zwrócił się dwukrotnie (k.146, k.161) do operatora telekomunikacyjnego będącego stroną ww. umowy tj. (...) Sp. z o.o. w W. o złożenie jej oryginału, albowiem powód będący poprzednikiem prawnym ww. spółki wskazał, że oryginałem umowy nie dysponuje.

Na pierwsze z ww. żądań skierowanych do(...) Sp. z o.o. w W. wpłynęło niepodpisane pismo odmawiające wydania dokumentu (k.148). W odpowiedzi na drugie wezwanie wpłynęło podpisane nieczytelnie pismo także odmawiające wydania umowy (k.170).

(...) Sp. z o.o. w W. był pouczany o grożącej grzywnie w związku z odmową wydania dokumentu. Nadto na posiedzeniu jawnym dnia 25.06.2015 r. umożliwiono ww. podmiotowi oraz stronom wypowiedzenie się w ww. kwestii (potwierdzenie odbioru zawiadomienia o rozprawie k.172).

Pozwany wniósł o wymierzenie (...) Sp. z o.o. w W. grzywny (k.161, k.175).

Postanowieniem z dnia 25.06.2015 r. Sąd skazał (...) Sp. z o.o. w W. na grzywnę w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych za nieuzasadnioną odmowę przedstawienia dokumentu w postaci oryginału umowy nr (...) z dnia 21.04.2011r.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 248 § 1 kpc każdy obowiązany jest przedstawić na zarządzenie sądu w oznaczonym terminie i miejscu dokument znajdujący się w jego posiadaniu i stanowiący dowód faktu istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy, chyba że dokument zawiera informacje niejawne.

Powyższy przepis stanowił podstawę prawną kierowanych do (...) Sp. z o.o. w W. przez Sąd żądań w zakresie wydania ww. dokumentu.

Sancją za odmowę wydania dokumentu jaką przewiduje art. 251 kpc jest grzywna w wysokości do 5000 zł (art. 163 § 1 kpc). Grzywna może zostać nałożona za nieuzasadnioną odmowę przedstawienia dokumentu przez osobę trzecią, po wysłuchaniu jej oraz stron co do zasadności odmowy.

Z nieuzasadnioną i zupełnie bezpodstawną odmową wydania dokumentu przez (...)Sp. z o.o. w W. do czynienia mamy w przedmiotowej sprawie. Twierdzenie (...) Sp. z o.o. w W., że umowa ta zawiera jakąś tajemnicę urąga zdrowemu rozsądkowi, zwłaszcza że podmiot ten otrzymał przesłaną przez Sąd kserokopię ww. umowy, z pouczeniem że oryginał konieczny jest do przeprowadzenia badań przez biegłego (k.162). W kierowanych do ww. podmiotu pismach wskazywane były także dane pozwanego.

Ww. podmiot powołuje się bezprawnie na tajemnicę telekomunikacyjną jaką rzekomo zawiera ww. umowa.

W pierwszym rzędzie zdaniem Sądu przepis art. 248 § 1 kpc jest przepisem szczególnym w stosunku do wszelkich przepisów regulujących tajemnice prawnie chronione i stanowi samodzielną podstawę prawną do żądania dokumentów i informacji, zawierających także dane prawnie chronione. Jedyne przesłanki uchylenia się od ww. obowiązku zawiera art. 248 § 2 kpc. Sąd nie może żądać także informacji niejawnych w rozumieniu ustawy z 5.8.2010 r. o ochronie informacji niejawnych.

Wskazać należy, że Sąd nie podziela poglądu wyrażonego w uzasadnieniu Postanowienia Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 6 kwietnia 2011 r. (I ACz 279/11), niemniej jednak stan faktyczny wskazany w ww. orzeczeniu nie

ma jakiegokolwiek przełożenia na stan faktyczny zaistniały w niniejszej sprawie. Sąd bowiem nie żądał informacji na podstawie danych posiadanych przez operatora telekomunikacyjnego, a istniejącego dokumentu.

Po drugie żądany przez Sąd dokument nie zawiera żadnych danych, które określić można by było jako tajemnica telekomunikacyjna. W myśl art. 159 ustawy prawo telekomunikacyjne tajemnica komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, zwana dalej „tajemnicą telekomunikacyjną”, obejmuje:

- 1) dane dotyczące użytkownika;
- 2) treść indywidualnych komunikatów;
- 3) dane transmisyjne, które oznaczają dane przetwarzane dla celów przekazywania komunikatów w sieciach telekomunikacyjnych lub naliczania opłat za usługi telekomunikacyjne, w tym dane lokalizacyjne, które oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej lub w ramach usług telekomunikacyjnych wskazujące położenie geograficzne urządzenia końcowego użytkownika publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 4) dane o lokalizacji, które oznaczają dane lokalizacyjne wykraczające poza dane niezbędne do transmisji komunikatu lub wystawienia rachunku;
- 5) dane o próbach uzyskania połączenia między zakończeniami sieci, w tym dane o nieudanych próbach połączeń, oznaczających połączenia między telekomunikacyjnymi urządzeniami końcowymi lub zakończeniami sieci, które zostały zestawione i nie zostały odebrane przez użytkownika końcowego lub nastąpiło przerwanie zestawianych połączeń.

W szczególnością tajemnicą nie są objęte dane pozwanego, który wedle twierdzeń powoda a także (...) Sp. z o.o. w W. (który to podmiot sprzedał na rzecz powoda wierzycelność wynikającą z ww. umowy), był stroną ww. umowy (...) z dnia 21.04.2011r. i które znajdują się w treści ww. umowy. Dane te są bowiem już jawne zarówno dla stron procesu jak i Sądu.

Nawet jednak gdyby przyjąć hipotetycznie, że ww. dokument zawiera tajemnicę telekomunikacyjną to powoływanie się na ww. okoliczność przez (...) Sp. z o.o. w W. także stanowi nadużycie.

Wskazać bowiem należy, że art. 159 ust. 2 ustawy prawo telekomunikacyjnego wynika, że zakazane jest zapoznawanie się, utrwalanie, przechowywanie, przekazywanie lub inne wykorzystywanie treści lub danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu, chyba że nastąpi za zgodą nadawcy lub odbiorcy, których dane te dotyczą.

W przedmiotowej sprawie Sąd skierował ww. żądanie wydania dokumentu za wiedzą i zgodą pozwanego, realizując jego wniosek dowodowy. Tymczasem (...) Sp. z o.o. w W. chce chronić dane powoda przed nim samym naruszając nadto jego interesy procesowe.

Na marginesie zauważyć należy, że przeprowadzony przez Sąd dowód z opinii biegłego z zakresu badania pisma ręcznego przy wykorzystaniu kserokopii ww. umowy nie potwierdził, by podpis pod ww. umową złożył pozwany.

Sąd wymierzył ww. grzywnę osobie prawnej tj. (...) Sp. z o.o. w W.. Błędny jest zdaniem Sądu pogląd prezentowany w doktrynie, że jeżeli osobą trzecią odmawiającą przedstawienia dokumentu jest osoba prawna lub inna organizacja, sąd skáže na grzywnę pracownika odpowiedzialnego za niezastosowanie się do zarządzenia sądu (np. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. Elwiry Marszałkowskiej-Krześ, LEGALIS 2015). Odwoływanie się w tym względzie do treści art. 1053 § 2 kpc nie znajduje jakiegokolwiek uzasadnienia. Brak jest przepisu podobnego do art. 13 § 2 kpc, który uzasadniałby stosowanie do przepisów o procesie przepisów Części Trzeciej Kodeksu Postępowania Cywilnego dotyczących postępowania egzekucyjnego. Przepis art. 251 kpc mówi o nałożeniu grzywny na osobę trzecią. Osobą trzecią w tej sytuacji jest (...) Sp. z o.o. w W.. Podmiot ten nie jest także dłużnikiem Sądu, co dodatkowo przemawia przeciwko ww. pogładowi o stosowaniu art. 1053 § 2 kpc.

Zauważyć nadto trzeba, że nałożenie grzywny na pracownika ww. podmiotu nie jest nawet możliwe, zważywszy że na pierwszym piśmie operatora telekomunikacyjnego nikt się nie podpisał, zaś kolejne zawiera podpis nieczytelny.

W ocenie Sądu tylko maksymalna przewidziana przez przepisy grzywna może spełnić swoje cele tj. zmianę pragmatyki ww. podmiotu w kwestii udzielania informacji i dokumentów na żądanie Sądu. Niewątpliwie niższa grzywna dla ww. podmiotu o kapitale zakładowym wynoszącym kilkadziesiąt milionów złotych, nie miałaby żadnej dolegliwości.

Sygn. akt: I C 852/14

Dnia 15 września 2015 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)